

KARHUN- KIERROS

2
/2017

55. vuosikerta
Helsingin yliopiston
Satakuntalainen Osakunta

Kesä tekee tuloaan

Menovinkkejä

Terveisiä Jenkeistä

Karhunkierros 2/2017

Lehden tekivät:

Milla-Maria Alhanen

Juho Tuomi

Timo Häivälä

Jannimaija Tuomala

Sara Minkkinen

Maiju Lehti

Maria Djakonowsky

Jenna Järvenpää

Erik Salminen

KARHUNKIERROS

Satakuntalaisen Osakunnan
tiedotuslehti

Perustettu vuonna 1963.

ISSN-L 1239-1913

ISSN 1239-1913 (Painettu),
ISSN 2242-6558 (Verkkolehti)

JULKAISIJA

Satakuntalainen Osakunta
Lapinrinne 1 A8,
00180 Helsinki

PÄÄTOIMITTAJA

Milla-Maria Alhanen
paatoimittaja(at)satakuntatalo.fi

Kannen kuva
Milla-Maria Alhanen

Kannen nimiö
Kalle Järvenpää
muokannut Milla-Maria Alhanen

Painos
70 kappaletta

Paino
Painosalama OY

Karhunkierros nauttii HYYn
järjestölehtitukea.

Kesänumero

4	Soittolista
5	Pääkirjoitus: Loiventava loma
6	Runo: <i>Muumipeikon juhannusruno</i>
7	Q-kulma: Yhteistyön iloa ja ongelmakohtia
8	Gallup: Merkittävää asiaa
11	Vapputervehdys Turusta
12	Artikkeli: Kesäinen kävelykierros
16	Tuplakolumni: Rakkaudesta musiikkiin
18	Artikkeli: Amerikkalaista (työ)elämää
21	Runo: Haukka
22	Artikkeli: SatOlla olen kotona
24	Menovinkkejä: Koe Suomen kesä täysillä!
28	Horoskooppi
30	Kuolemattomat

KESÄN SOITTOLISTA

1. California - The Lagoons
2. Sweat - Inner Circle
3. The Ocean - Mike Perry
4. Missä vaan - Neljä Ruusua
5. Take on Me - Kygo Remix
6. Get Lucky - Daft Punk
7. Sunrise - On June
8. Summertime Sadness - Lana Del Rey
9. Meteorite - Years & Years
10. Hard Times - Paramore
11. The Boys of Summer - Don Heneley
12. Chasing Highs - ALMA
13. Swim - Fickle Friends
14. Sommaren är Kort 2000 - Tomas Ledin
15. Compromised - Tim Atlas

Milla-Maria Alhanen
Fil. yo

Loiventava loma

Keltainen toukokuu on jo käsillä - siitähän huolimatta, että tätä kirjoittaessani ulkona pyryttää lunta.

Alle kuukauden päässä häämöttää kuitenkin se aikakausi, jolloin me suomalaisetkin pystymme liikkumaan shortseissa ja hellemekossa. Ulos lähtiessä jalkaan voi valita kevyemmät kengät ja takin voi huoletta jättää naulakkoon. Ulkoterasit, rannat ja puistot täyttyvät hyväntuulisesta kansasta, joka nauttii virvokkeistaan ja auringosta.

Näin siis siinä tapauksessa, jos kesästä ei taas tule kylmä ja sateinen. Mutta pysykäämme positiivisinä!

Oli kesä ilmastoltaan millainen tahansa, sen on kuitenkin tarkoitus olla rauhallisempi ajanjakso, eräänlainen tauko ympärivuotisesta puurtamisesta. Kaikillahan se ei aivan näin mene. Suurin osa käy kesälläkin töissä ja me opiskelijat yritämme tavallisesti edetä opinnoissamme; tämä kun on mainiota aikaa käydä kursseja, jotka eivät syksyn tai kevään lukujärjestykseen mahtuneet.

Ja vaikka töitä tai opintoja ei olisikaan, tulee kesällä silti helposti stressattua – nimenomaan niistä asioista, joiden olisi tarkoitus rentouttaa.

*Lintsille pitäisi mennä, mutta mihin saumaan se enää mahtuu?
Miksi nämä festarit on tungettu juuri samaan viikonloppuun?
Menevätkö kaverin synttärät päällekkäin serkun häiden kanssa?
Voinko mennä Hietsulle, vaikka en ole rantakunnossa? Mitä jos
piknik-päivänä sataa?*

Kolme-neljä kuukautta kuluu yllättävän nopeasti, ja niihin pitäisi mahtua kaikenlaista. Ajan riittämättömyys, päällekkäiset aikataulut ja epävakaa sää käyvät helposti huolettamaan. Eipä siinä, stressaus kuuluu ihmisluontoon.

Itselleni kesän ajaksi on luvassa gradun kirjoittamista, yhdet festarit ja muutaman päivän matka kesäkauden lopun kunniaksi; kaikki muu on vielä auki. Saattaa kuulostaa rennolta, mutta voin todeta, että sitä se tuskin on. Suurin osa ajasta kuluu gradun kanssa päähkäilyyn, ja siksi olenkin jo päättänyt, että en aio ottaa stressiä *mistään* muusta.

Kirjoittamiseen keskittyessä kolme kuukautta kuluu hujauksessa, mutta kaikki tehty työ on syksyltä pois. Sittenpä gradu onkin (toivon mukaan) viimeistään vuoden loppuun mennessä jotenkuten taputeltu ja palautettu.

Neuvon teitä muitakin olemaan stressaamatta turhia. Tätä on tietysti vaikea noudattaa, mutta siihen kannattaa pyrkiä. Miettikää jo valmiiksi, mikä on kesänne suurin urakka – oli se sitten työ, opinnäytetyö, hankala kurssi tai mikä tahansa – ja keskittäkää energianne siihen. Kaikki muu on toissijaista, ja siihen pitäisi suhtautua *go with the flow* -asenteella.

Muistakaa tehdä paljon myös niitä asioita, jotka saavat teidät hyvälle tuulelle. Tämän inspiraationa toimii seuralla sivulla oleva runo.

Viettäkää ihana ja mahdollisimman rentouttava kesä!

Milla

Muumipeikon juhannusruno

Pään painan ruohikolle
ja oion jalkojain.
En jaksa pohdiskella,
mä tahdon olla vain.

Sen viisaammat voi tehdä,
mä päivän kultaan jään.
Mä tunnen kaikki tuoksut
ja luonnon loiston nään.

Voi leikitellä mielikseen,
voi ottaa jättää paikoilleen
tai olla niin kuin luonnostaan
ja maata vaan.

Mä peikko siihen uskoon jään,
on maailmaa tää minkä nyt mä nään.

- Tove Jansson

Yhteistyön iloa ja ongelmakoh tia

Yhteistyö on yhteisön toiminnan välttämättömyys. Kukaan ei pärjää yksin – tai vaikka pärjäisi, niin yhteistyöllä pääsee pidemmälle. Yksilöt ja yhteisöt saavat aikaan suuria asioita, kun voimat yhdistetään.

Teksti: Jubo Tuomi

Kuva: Tommi Kervinen

Olen tyytyväinen, että osakunta on tänä vuonna tehnyt yhteistyötä lukuisten osakuntien ja monien muiden toimijoiden kanssa. Yhteistyötä on tehty muun muassa Satalinnan Säätiön, Emil Cedercreutzin säätiön, Emil Cedercreutzin museon, Harjavallan kaupungin, Satalinnan sairaalan, Satakunnan sairaanhoitopiirin ja Satakirjastojen kanssa. Yhteistyökumppanilistasta voisi laatia oman kirjansa. Osakuntamme elää ja voi hyvin, kiitos kaikkien osakuntalaisten ja yhteistyökumppaneidemme.

Osakuntalaisille yhteistyö lienee konkretisoitunut selkeimmin kolmen osakunnan yhteisessä vuosijuhlissa. Juhlan järjestämisestä oli päätetty jo kaksi vuotta aiemmin ja sen valmistelut alkoivat hyvissä ajoin. Yhteistyön tuloksena syntyi upea juhla. Kiitos kaikille sen eteen työskennelleille!

Yhteistyö ei kuitenkaan ole aina ongelmaton. Ongelmaksi muodostuu useimmiten joko riittämätön kommunikaatio tai hankkeiden koordinaation puute. Loistavakaan idea ei toteudu tuskattomasti, jos hankkeiden toteuttamiseen osallistuville on epäselvää, miten valta, vastuu ja velvollisuudet on hankkeen aikana jaettu. Hyvä hallinto on huomaamaton ja mahdollistaa tarpeettomien epäselvyyksien syntymisen. Lisäksi hyvä hallinto on keino välttää ikävät jälkiselvittelyt.

Vaikka yhteistyössä on omat ongelmansa, sitä ei kuitenkaan tule sen vuoksi välttää. Kun yhteisöt oppivat työskentelemään yhdessä, yhteistoimintaan liittyvät ongelmat vähenevät. Parhaimmassa tapauksessa hankkeet toteutuvat nopeammin, kustannustehokkaammin ja enemmän lisäarvoa luoden kuin yhden yhteisön jäsenten toimesta toteutettuna. Lisäksi parhaimmassa tapauksessa kukaan ei edes huomaa, että kyseessä on eri yhteisöjen yhteishankkeesta, ennen kuin asiaa ylistetään juhlapuheissa.

Edellä mainitusta huolimatta yhteistyön suurin ongelma ei kuitenkaan ole sen organisointi vaan sen puute. Yhteistyöllä on paha tapa jäädä juhlapuheiden tasolle. Yhteistyön ihanuutta ja tärkeyttä korostetaan usein, mutta itse toteutusvaiheeseen päästään valitettavan harvoin.

Odotan suurella mielenkiinnolla Osakuntien Yhteisvaltuuskunnan ja Helsingin yliopiston ylioppilaskunnan osakuntalaisen unionin uusien osakuntien välisen yhteistyön lisäämiseksi vireillä olevien hankkeiden toteutumista ja tuloksia. Toivon, että osakunnat tekevät yhä enemmän yhteistyötä joko yhteistoimintajärjestöjen kautta tai ilman niitä.

Osakuntamme elää ja voi hyvin, kiitos kaikkien osakuntalaisten ja yhteistyökumppaneidemme.

Merkittävää asiaa

Vappu on opiskelijan parasta aikaa. Silloin Satakuntatalon tilatkin ovat täynnä naurua, skumppakorkkien poksahdeltua ja haalareiden kahinaa. Vappu on myös niitä harvoja ajankohtia, jolloin ylioppilaslakkia pääsee käyttämään ilman, että vaikuttaa törpöltä.

Koska opiskelijavapun suuressa roolissa ovat haalarit – joita ei niitäkään turhan usein tule käytettyä – on ne myös oltava asianmukaisesti koristeltu. Juuri huhtikuun lopulla pidetäänkin merkkimyyjäisiä ja yhteisiä ompelukerhoja. Vapun kunniaksi päätin koostaa pienen gallupin osakuntalaisten (ja vähän muidenkin) lempimerkeistä. Kysyin jokaiselta, miksi juuri kyseinen merkki on hänen suosikkinsa ja/tai mistä hän on sen saanut.

”Pukumies”

”Merkki on peräisin approsta, joka järjestettiin viime vuonna Punavuorella. Sen päätteeksi mentiin jatkoilemaan farmasian kattojärjestön jokavuotiselle risteilylle.”

- Pekka P.

”liberty & Justice”

”Elämäni pelottavimmat toogasitsit Mustamäellä; tooga jäi narikkaan, mut onneksi pimeä venäläinen taksi vei kotiin. Merkki itse on Tallinnan toisen lakikillan Öiguksen, eli sitsijärjestäjän merkki.”

- Riikka P.

”Rektiohäiriö”

”Koska me suomen kielen opiskelijat rakastetaan kielivitsejä!”

- Satu T.

”Kertun kepittäjät”

”Löysin tämän eilen haalarieni perstaskusta, kun olin ompelemassa merkkejä! Siinä ei harmi kyllä ollut puhelinnumeroa, mutta olisi saanut olla – mieluiten naisen.”

- Henri H.

”liian fiksu lääkkeeseen”

”Koska tämä on totuus!”

- Sonja T.

”Kielipoliisi”

”Kukapa ei tykkäisi tästä merkistä - tai kielipoliiseista ylipäänsä?”

Emma M.

Superfuksi

”Tämä on supersankarit vs. superpahikset -teemaisista fuksiaisista, joissa olin tuutorina.”

- Miska K.

”liirum laarum”

”Koska Muumit ♥ Plus tämä kuvastaa minua itseäni.”

- Maria D.

”HIMYF”

&

”Sutsisatsifuksisitsit”

Omasta puolestani nimeäsin jomman kumman näistä kahdesta lempimerkikseni - mutta valinta on vaikea. Vasemmanpuolimmainen siksi, että siinä yhdistyy kaksi kaikkien aikojen parhaimmista asioista: Star Wars ja How I Met Your Mother.

Oikeanpuolimmainen taas siksi, että se on ihka ensimmäisiltä ainejärjestösitseiltäni. Me Siulalaiset keksimme muutamien aasinsiltojen kautta järjestää fuksisitsit Fröbelin palikat -teemalla! Askartelimme pahvista Fröbeleiden biiseissä mainittuja asioita (kuten valashaita ja robotteja) ja koristelimme niillä Alina-salin seinät. Taustalla soi koko pöytäosuuden ajan teemaan kuuluvia kappaleita, ja lauloimme myös mukana.”Pää, olkapää, peppu, polvet, varpaat” vedettiin tietysti koko vartaloa käyttäen - parin juoman jälkeen se on yllättävän haastavaa.

Joka tapauksessa kyseinen merkki muistuttaa minua hyvistä (voi jopa melkein sanoa viattomista) ajoista fuksina ja siitä, kuinka nopeasti aika kuluukaan. Tätä vauhtia opiskelijaelämä on pian takana, ja meidän kaikkien kannattaakin nauttia omastamme täysin rinnoin.

- Milla A.

Vapputervehdys

Suomen Turusta!

Erik Salminen

Osakuntalaiset eivät aina vietä vappuaan Helsingissä tai edes Otaniemessä; tämä ei suinkaan tee menosta yhtään sen huonompaa.

Kyllä! Suomen
Turussakin
juhlitaan
Vappua - isosti!
<--

Tupsua
ulkoiluttamassa
-->

Kesäinen kävelykierros

Teksti: Jannimaija Tuomala

Kuvat: Jannimaija Tuomala & Milla-Maria Albanen

Kesällä on ihanaa haahuilla kaupungilla ilman päämäärää. Toisaalta Helsinki on täynnä pieniä nähtävyyksiä ja ikkunaihasteluun soveltuvia kohteita. Lisäksi etäisyydet ovat lyhyitä, joten tallustella ei tarvitse ylen määrin ennen kuin kiinnostavaa tulee vastaan.

Näistä syistä seuraavaksi tarjoan suunnitellun reitin, jonka ääreltä löytyy fiilistelijöille ammennettavaa.

Reitit & tärpit

Lähdetään SatOlta Malminkatua pitkin Fredrikinkadulle.

Fredrikinkadulla vastaan tulee **UFF**, jonka ikkunat kannattaa ohi kulkiessa tsekata. Ne on yleensä rakennettu teemoittain ja saavat oudommatkin vaatteet näyttämään yllättävän toimivilta.

Fredrikinkadulta käännetään vasemmalle Lönnrotinkadun kohdalla ja sitä pitkin **Vanhan kirkkopuiston** kulmalle. Tämän Ruttopuistona paremmin tunnetun alueen poikki kävellään vastakkaiseen kulmaan, josta matka jatkuu Bulevardia löntystellen Eteläesplanadille. Tietenkin ennen Eteläesplanadille pääsyä Mannerheimintie/Erottaja ylitetään.

Ennen tien ylitystä Bulevardin kadun päässä, Erottajan kulmassa, on **Granit**. Liike myy sisustus- ja käyttötavaraa, joten omien tarpeiden mukaan poikkeaminen liikkeeseen on hyvä idea.

Eteläesplanadilta siirrytään tietenkin kulkemaan eteenpäin Esplanadia, joka kesäisin tuppaa olemaan hyvin täynnä turisteja ja muuta kansaa. Johan Ludvig Runebergin patsas huomiodaan ja riittävän tutkailun jälkeen on vuorossa käännös oikeaan Kasarmikadulle. Siitä mennään ensimmäiselle poikkikadulle, joka tulee vastaan oikealla, eli Rikhardinkadulle.

Rikhardinkadun kirjasto on tyylikäs paikka, jossa ehdottomasti sopii käydä fiilistelemässä pidempäänkin. Kirjaston yhteydessä on myös taidelainaamo, josta voi lainata Helsingin Taiteilijaseuraan kuuluvien taiteilijoiden grafiikkaa, valokuvia, veistoksia ja maalauksia. Lisäksi kirjasto täyttää tänä vuonna 135 vuotta, joten jo sen kunniaksi siellä kannattaa käydä!

Rikhardinkadulta matka jatkuu Korkeavuorenkadulle, joka leikkaa Rikhardinkadun vastakkaisessa päässä kuin Kasarmikatu. Korkeavuorenkatua taivalletaan ylämäkeen ja sitten lasketellaan alas niin kauan, että **JohanneksenkirKKo** tulee näköpiiriin.

Korkeavuorenkadun varrella on kaksi pienen pysähdyksen arvoista paikkaa. Ensinnäkin Korkeavuorenkadun ja Pienen Roobertinkadun kulmassa on **antiikkiliike**, jonka ikkunoissa on kiinnostavaa tavaraa roppakaupalla. Sisään ei korkeiden hintojen takia ehkä tohdi mennä, mutta nopea ihastelu ulkoa päinkin ilahduttaa, jos esteettiset esineet ja historialliset romppeet ovat lähellä sydäntä.

Toiseksi Korkeavuorenkadulla vastaan tulee **Kaffecentralen**, joka varmasti on kahvin ystävien mieleen. Myynnissä liikkeessä on kahvilamaisesti juotavaa, mutta myös mukava valikoima kahvi- ja tee-tarvikkeita on kaupan.

Johanneksenkirkko puistoinen jätetään vasemmalle edeten ensin Merimiehenkatua ja sitten Laivurinrinnettä pitkin **Viiskulmaan**. Korkeavuorenkadulta erkaannutaan siis ennen kuin Johanneksenkirkko on ohitettu sitä pitkin. Viiskulmassa otetaan Fredrikinkatu, jonka kuuluisi nyt sijaita oikealla tulosuunnasta katsottuna.

Viiskulma on täynnä mahdollisuuksia, mutta mainitsen **Digelius Musicin**, **Brooklyn Cafen** ja **Roobertin Herkun**. Digelius Music on tietenkin kaikille musiikki-ihmisille oikea paikka myyden uusia ja käytettyjä CD- ja LP-levyjä. Brooklyn Cafe viehättää ketä tahansa lämpimällä ilmapiirillään ja ihanilla herkuillaan. Mesta lupaa tarjota ainakin autenttisia brownie-leivoksia ja bageleja New Yorkista. Roobertin Herku myy makeisia ja on ulkoasultaankin aika makea ilmestys sisältä. Eli viiskulma on musiikkiaarteiden, pikaisen New York -kokemuksen ja verensoke-
rin kohottamisen paikka!

Fredrikinkatua jatketaan, kunnes kohdataan Iso Roobertinkatu poikkikatuna. Silloin käännytään vasemmalle. Iso Roobertinkatua kuljetaan portaille, joilta nousee **Sinebrychoffin puistoon**. Vuorossa Koffin puiston läpi kulke-
minen. Matka kulkee puiston toiseen päähän, jossa Sinebrychoffin taidemuseo on Bulevardin varrella. Bulevardilta siirtyä **Hietalahdentorille**, jonka pitäisi olla näköpiirissä.

Hietalahdentori on kesän must-juttu eli siellä on suotavaa käydä useammin kuin kerran. Kesäisin tori täyttyy kirppispöydistä, joten löytöjen tekeminen on todennäköistä. **Kauppahallinkin** voi katsastaa, tosin se ei aivan vedä vertoja torin tunnelmalle.*

Hietalahdentorilta voi ottaa Hietalahdenkadun tai Abrahaminkadun kadun takaisin kohti SatOa. Molemmat kadut tyssäävät lopulta Ruoholahdenkatuun, jolta Lastenlehdon puiston viera voi palata kotiin.

Viimeinen vinkki

Reitin voi toteuttaa myös puistoapprona, koska sen varrella osuu neljä puistoa (Ruttopuisto, Esplanadi, Koffin puisto ja Lastenlehdon puisto). Mukaan siis riittävät appeet ja juomat, niin rento puistopäivä voi alkaa. Jos ei jaksa kanniskella paljoa mukana tai tarvitsee täydennystä, niin esimerkiksi Kasarmitorin S-market palvelee. Sinne pääsee helposti Kasarmikatua pitkin Esplanadilta eli suunnitellussa reitissä se tarkoittaa Rikhardinkadulle kääntymisen
skippaamista.

* Millan huom: Hietalahden kauppahallikin on tunnelmallinen paikka, jonka tiloihin voi vetäytyä huonon sään iskiessä tai talvella. Siellä toimii ihania ravintoloita ja kahviloita, joista mainittakoon mm. **Fat Ramen** sekä **Kitty's Milkshake Bar**.

Lisäksi ainakin viime vuoden puolella We Love Helsinki järjesti siellä lauantai-iltaisin **Musaa ja Maistelua** -nimellä kulkevia tapahtumia; nimen mukaisesti siellä oli livemusiikkia ja ruokapaikoista sai pieniä, 3-5 euron maisteluannoksia. Pariin kertaan testattu ja hyväksi todettu!

Nyt kesällä toki kannattaa nauttia ihanista säistä ulkona ja kierrellä Hietsun torin lukuisia kirppis-
pöytiä.

Rakkaudesta musiikkiin

Maiju Lehti

Sibelius-Akatemia

Miten kuvailisit suhdettasi musiikkiin?

Voisi uskoa, että tähän kysymykseen olisi musiikin opiskelijalla hyvinkin selkeä vastaus, mutta minun on kyllä vaikea vastata tähän lyhyesti ja ytimekkäästi!

Tiivistettynä voisi kuitenkin sanoa, että musiikki on minulle tärkeä sekä henkilökohtainen asia, joka on mukana jokapäiväisessä tekemisessäni. Se on samalla ammatti, johon valmistun tulevana jouluna, kuin myös harrastus, jonka parissa on edelleen yhtä intohimoista puuhastella kuin joskus ala- ja ylä-asteaikoina ensimmäisissä bändiprojekteissa, joissa sai olla mukana touhuilemassa.

Pienestä työstä lähtien kotonamme on soitettu ja laulettu paljon, jonka uskon vaikuttaneen myös siihen, että musiikista on syntynyt minulle jo hyvin nuorena se kaikista luontevin kanava ilmaista itseäni, kokea tunteita sekä käsitellä niitä. Suhteeni musiikkiin on vahvistunut, laajentunut sekä muuttunut erityisesti vuodesta 2010 eteenpäin, jolloin pääsin opiskelemaan musiikkikasvatusta pop/jazz-piano pääinstrumenttinani Sibelius-Akatemiaan Helsinkiin.

Musiikkiharrastuksen näkyvyys elämässäsi?

Oma musiikkiharrastukseni alkoi musiikkileikkikouluista sekä musiikkiopiston kantelekoulusta ennen kouluikää. Tuolta ajatus yhdessä tekemisestä ja musisoinnista on varmaan lähtenyt kytämään.

Kouluikässä aloitin opinnot Porin Palmgrén-konservatoriolla 6-vuotiaana klassisella harmonikalla, jonka soundista olin äitini mukaan ollut haltioitunut musiikkiopiston tutustumispäivänä (hahhah). Myöhemmin mukaan tulivat klassinen piano, pop/jazz-piano sekä pop/jazz-laulu. Perus arkea oli, että koulupäivän jälkeen alkoivat soitottreenit, soitottunnit, teoriatunnit tai bänditreenit.

Uskon, että nuo ajat olivat hyvin tärkeitä tulevaisuuteni kannalta sitä ajatellen, että päädyin musiikkikasvatuksen pääsykokeisiin keväällä 2010. Aktiivisella harrastamisella oli kuitenkin myös kääntöpuolensa, sillä etenkin yo-

kirjoitusten aikaan tunsin olevani myös välillä todella loppu. Toisaalta tuolloinkin sain musiikista energiaa lukea kirjoituksiin.

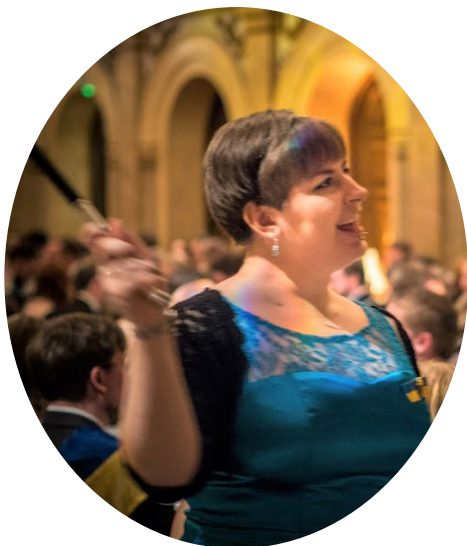
Sibelius-Akatemiassa myös musiikin tekeminen alkoi kiinnostaa minua pedagogisten sekä instrumentti-opintojen ohella. Aloin kirjoittaa sekä säveltää omia kappaleita, kokosin bändin ja päätin hakea Uuden Musiikin Kilpailuun yhdellä omalla kappaleellani. Jatkopaikkaa ei herunut, mutta bändi jäi ja nykyisin treenaamme sekä keikkailemme yhä yhdessä.

Seuraava bändikeikka onkin näillä näkymin 30.8. Espan lavalla, tervetuloa sinne! Kesän lopussa on myös odotushorisontissa ensimmäinen oma single musiikkivideon muodossa. Tällä hetkellä opetan lisäksi pianonsoittoa kolmena iltana viikossa gradunteon ohella.

Suurin haasteesi & paras hetkesi musiikkiharrastukseen liittyen?

Parhaimpina hetkinä musiikista tulevat ensimmäisinä mieleen massiiviset kuorotapahtumat ala-asteella musiikki-luokkien kautta, lukio-ikäisenä ensimmäisen oman rock-cover-bändimme ”Night Flightin” keikka Pori Jazzeilla 2010 sekä erityisesti musisointihetket kotona pianolla ja kitaralla isäni kanssa. Mahtavuutta nykyisin on löytää itsensä edelleen sellaisten asioiden ympäröimänä, joista aidosti nauttii, eli musiikintekemisestä muiden ihmisten kanssa.

Tällä hetkellä suurin haaste on itselläni kuitenkin siinä, että välillä tuntuu etten pysty keskittymään yhteen asiaan aina niin paljon kuin haluaisin, koska leipä on ikään kuin pieninä murusina maailmalla. Odotankin siinä mielessä jo valmistumista ja sitä, että olen vapaampi tekemään juuri niitä valintoja omalla musiikkipolullani, joita itse haluan.

Maria Djakonowsky

Helsingin yliopisto, Teologinen tiedekunta

Miten kuvailisit suhdettasi musiikkiin?

Musiikki on ollut osa elämäni niin kauan kuin muistan. Jo lapsena soitatin vanhempien levyjä ja siitähän riemu repesi, kun sain käsiini vanhat Disneyn klassikkoelokuvat. Niiden lauluista osaan vieläkin suuren osan ulkoa. Myöhemmin mukaan on tullut soittimiakin laulun rinnalle.

Miten olet sitä harrastanut?

Alakouluikäisenä kokeilin pianotunteja, mutta soitto-tunneista ei oikein tahtonut tulla mitään; minusta oli paljon hauskeempaa improvisoida kaikkea jännää kuin soittaa nuoteista kaikki oikein oikeilla sormilla.

12-vuotiaana aloin ottaa bassotunteja, ja sille tielle jäin. 16-vuotiaana pääsin konservatorioon basso pääinstru-menttinani, myöhemmin soittelin pianoa sivuinstrumentti-na kaksi vuotta. Kitara tuli opeteltua hieman pakosta: olin aikanaan isosena rippileireillä ja musta laulu toimi parem-min, jos siinä oli kitarasäestys. Niinpä opettelini duurit ja mollit, mutta en koskaan enempää.

Pianoa ja kitaraa soitan siis vain ns. säestyskelpoi-sesti, enkä ole koskaan enempää tavoitellut kummankaan suhteen. Bändejä, joissa soitin bassoa, oli ennen Helsinkiin muuttamista useampia.

Miten musiikkiharrastus näkyy elämässäsi tällä hetkellä?

Tällä hetkellä soittaminen on huomattavasti vähäisem-pää kuin laulaminen. Olen yrittänyt etsiä itselleni sopivaa kuoroa ja mahdollisesti sellaisen löytänytkin (Unreality-niminen ”nörttikuoro”). Laulelen huvin vuoksi milloin missäkin tilanteessa paljon.

Pianoa ja kitaraa tulee soitettua paljon kesäisin, sillä työs-kentelen silloin yleensä rippileireillä ohjaajana (kuten aika moni muukin kirkollisesti suuntautunut teologian opiskeli-ja), ja siellä laulaminen ja laulujen säestäminen on jokapäi-väistä. Bassonsoitto on jäänyt hieman taka-alalle, koska bändiprojekteja ei ole.

Laulunjohtajuudesta

Ajattelin laulunjohtajan viran olevan tähän mennessä osa-kuntaurani ehkä helpoin virka moneltakin kantilta, mutta haasteensa on siinäkin. Laulunjohtoa ei voi ehkä suunni-tella niin pitkäjänteisesti kuin esimerkiksi fuksitapahtumia, mutta se vaatii pelisilmää, läsnäoloa ja todellista heittäyty-miskykyä.

Olen hieman jaarittelijatyyppeä, mutta laulujen sisään juontamisessa olen kokenut helpoimmaksi mennä nopeas-ti suoraan asiaan, koska juttuni leviävät käsiin tosi helposti. Tarpeeksi jaarittelevan, mutta napakan aasinsiltatyylin löytäminen on siis loppuvuoden tavoite.

Vuosijuhlan laulunjohto jännitti ihan tosi paljon, vaikka en johtanutkaan laulua yksin. Se oli hyvin paljon tarkempaa ja organisoidumpaa kuin pienemmissä juhlissa tai pelkästään oman osakunnan juhlissa. Huippuhetkiä on kyllä ollut vuosijuhlissa Rauman ganaalin johtaminen ja satolaisten hurmoksen katseleminen sen yhteydessä.

Myös ne hetket, kun olen aasinsiltaa tehdessäni puhunut jotakin ihan ihmeellistä ja nauranut muiden kanssa omalle hölmöydelleni, on ollut mahtavaa. Yhteinen nauru ja yhteinen laulu yhdistää ihmisiä, ja näitä molempia pääsee osaltaan laulunjohtajana sekä seuraamaan että - mikä pa-rasta - toteuttamaan ja luomaan. Hymyssä suin eteenpäin, siis!

Kuva: Tommi Kervinen

Amerikkalaista (työ)elämää

Teksti & kuvat: Timo Häivälä

Kaltaiselleni 1990-luvulla varttuneelle Yhdysvaltatuntuu maalta, jonka kulttuurin parissa on elänyt jo nuoruudestaan lähtien, vaikka olisi saapumassa Atlantin toiselle puolelle vasta ensimmäistä kertaa. Vähän kuin menisi sokkotreffeille, mutta olet jo tutkinut parisi elämäntarinan intensiivisellä googletamisella.

Muutto ja työelämään lähteminen Yhdysvaltojen pääkaupunkiin ei siis tuntunut mitenkään erityisen suurelta muutokselta, vaan Alexis de Tocquevillen, Christopher Hitchensin ja P.G. Wodehousen hyvin viitoittamalla tiellä kulkemiselta. Lisäksi valtiotieteilijälle Washington, DC on edelleen tärkein globaalinvallan keskittymä, jonka siirtyminen uuden hallinnon käsiin oli päästävä näkemään läheltä.

DC ei myöskään ole erityisen tyypillinen amerikkalainen kaupunki; moni samaistuu nykyäänkin presi-

dentti Andrew Johnsonin kuvaukseen ”12 neliömailia, joita rajaa todellisuus”. Kaupunki edustaa pientä osaa valtavasta liittovaltiosta, jonka koko on monelle suuri ylpeydenaihe, mutta toisaalta myös syy maan nykyiseen hajanaisuuteen. Syntyaikoinaan 1700-luvun lopulla maa kuitenkin koostui vain 13 itärannikon osavaltiosta, joita varten maan poliittinen järjestelmä luotiin.

Työpaikkani Center for Transatlantic Relations on Johns Hopkins –yliopiston alainen ajatushautomo, joka nimensä mukaisesti keskittyy Euroopan ja Yhdysvaltojen välisiin suhteisiin, etenkin taloudessa ja puolustuspoliitikassa. Samassa korttelissa sijaitsevat myös lukuisat muut alan kuuluisat instituutiot, kuten Carnegie Endowment, Brookings ja American Enterprise Institute.

Yliopistomaailmassa ja varsinkin yhteiskuntatieteessä suurin ero Suomeen on tutkimuksen ja

ajatushautomoiden selkeä jakautuminen puoluepolitiikan ympärille. DC:ssä politiikan luonnollinen kiertokulku on erinäisten ajatushautomoiden ja myötämielisen hallinnon välillä; kun vaalitulos ei enää suosi, on aika palata tutkimuksen pariin.

”Siinä missä Helsingin valtiotieteellisessä opinnot ovat lähinnä teoriaan keskittyviä. Yhdysvalloissa korostuu ratkaisukeskeisyys ja etenkin tilastotietojen luova käyttö.”

Lehtijutuissakin muistetaan aina vähintään sivulauseessa mainita kunkin instituution poliittinen sitoutuminen. Suuri ero Suomeen syntyy paitsi rahoituspuolelta (Suomessa julkinen tuki tutkimukselle on ollut ainakin viime vuosiin asti yleisempää kuin Yhdysvalloissa), niin myös opinnoista. Siinä missä vaikkapa Helsingin valtiotieteellisessä opinnot ovat lähinnä teoriaan keskittyviä, Yhdysvalloissa korostuu ratkaisukeskeisyys (tutkimuspapereissa on usein lopussa kohta ”policy proposals”) ja etenkin tilastotietojen luova käyttö.

Vaikka joistakin politiikan osa-alueista on täällä perinteisesti vallinnut edes jonkinlainen yhteisymmärrys, on tämä yhteinen pinta-ala kutistumassa jatkuvasti. Ei ole mitenkään mahdotonta kuvitella, että myös Suomessa tutkimuksen tulevaisuus on vastaavanlainen, joskin Suomen tapauksessa ulkoisesti ja monesti myös sisäisesti hajautunut puoluekenttä takaa mielipiteiden kirjon.

Varsinaisesti yliopistojen työkalut ei tunnu eroavan suuresti Suomen mallista. Keskeisin ero lienee suhtautuminen työaikoihin: kellokortteja ja ylityötunteja ei täällä tunneta, eikä etätö ole erityisen yleistä. Perinteinen toimistotyö perustuu traditionaaliselle konseptille, jossa työntekijän oletetaan olevan nähtävillä yhdeksästä viiteen tai usein pidempäänkin. Koko vuodelle kertyy 14 lomapäivää, joiden lisäksi voi tuki ottaa palkattomia vapaapäiviä – esimerkiksi sairaus- tai äitiysloman takia.

Vaikka palkkataso on täällä usein kaksin- tai kolminkertainen Suomeen verrattuna, ei se silti takaa pa-

rempaa ostovoimaa keskiluokalle, varsinkaan suurissa ja jatkuvasti kallistuvissa kaupungeissa. Verotus on toki matalampaa, mutta palvelut maksetaan omasta lompakosta: terveydenhuolto, lasten koulutus, teiden käyttömaksut jne. Kyseinen järjestelmä on säilyttänyt asemansa, koska sillä on vuosikymmenien ajan ollut laaja tuki, eikä valtiota ole haluttu määräämään yksilön asioita tämän puolesta. Sen sijaan nykyiselle yliopistosukupolvelle tulevaisuus vakaassa työsuhteessa ei ole mitenkään varmaa, mikä sulkee automaattisesti monien peruspalveluiden ulkopuolelle.

Huhtikuussa virkaansa astunut korkeimman oikeuden tuomari Neil Gorsuch tuskin jakaa konservatiivisia mielipiteitään kovinkaan monen nykyisen identiteettipolitiikkaan ja radikaaliin, huolestuttavan usein väkivaltaiseen vasemmistopopulismiin kiintyneen yliopisto-opiskelijan kanssa. Hän nosti kuitenkin kuulemistilaisuudessaan senaatissa esiin asian, joka leimaa Yhdysvaltojen nykyistä opiskelijasukupolvea: opintolaina.

Gorsuch puhui lähinnä vain nuorista asianajajista, jotka lähtevät työmarkkinoille satojen tuhansien velka niskassaan (neljän vuoden perusopintojen lisäksi tarvitaan maisteria vastaava tutkinto oikeustieteellisestä ja asianajajatutkinnon läpäisy), mutta ongelma koskee suurta osaa opiskelijoista. Ainakin omiin opintoihin olisi suhtautunut eri tavalla, jos jokaisen kurssin hintalappu olisi ollut vähintään 5000 dollaria, kuten Johns Hopkinsin School of Advanced International Studies –linjalla.

Monelle tämä tarkoittaa sitä, että ura julkisessa hallinnossa on erittäin huono taloudellinen päätös, kun taas tietyt yksityisen sektorin urat mahdollistavat taloudellisen itsenäisyyden. Asetelma korostuu suurkaupungeissa, joissa elinkustannukset hipovat rakennusten tavoin pilviä. Niinpä perusterveydenhuoltoon tai julkiseen oikeusavustamiseen hakeutuu hyvin harva hyvin arvosanoin valmistunut, vaikka halua löytyisi. Tilanteen pitkäkestoiset vaikutukset näkyvät seuraavina vuosikymmeninä, mikä tuntuu olevan ilmastonmuutoksen tavoin liian pitkä aikaväli nykypolitiikassa.

Muun muassa edellä mainittujen syiden takia Yhdysvalloissa nykyään eläville eurooppalaisille ja etenkin pohjoismaalaisille kehittyä vähintäänkin lievää ylimielisyyden tunne koskien maan rampautunutta politiikkaa. Kyseessä on kuitenkin maa, jossa siltojen

romahtamiset, kiirehdityt kuolemantuomiot, kouluampumiset ja valtionhallinnon sulkeutuminen budjettiriitojen takia ovat päivittäisiä keskustelunaiheita. Varsinkin suurissa rannikkokaupungeissa tälle eurooppalaiselle turhautumiselle löytyy ymmärrystä ”liberaaleilta” amerikkalaisilta, joilla ei ole välttämättä muuta yhteistä maan keskiosissa asuvien kanssa kuin kansalaisuus.

Esimerkiksi täällä maan pääkaupungissa nykyistä presidenttiä äänesti vain 4% vaaliurnille vaivautuneista ja koko maan tasolla kilpaileva ehdokas sai

**”Suomesta Tansaniaan
parempien ihmisoikeuksien
perässä muuttava pastori
vaikuttaa lähinnä
huumorilehti Pahkasian
yliampuvalta otsikolta.”**

yli kolme miljoonaa ääntä enemmän (lähinnä molempien rannikkojen suurkaupungeista), jääden kuitenkin lopulta jalkoihin vaalitavasta johtuen.

Suomen uutisia seuratessa kohut juhlarahoista, sosiaaliturvan heikennyksestä ja A-oluen sijainnista kaupoissa vaikuttavat pieneltä puuhastelulta. Ja Suomesta Tansaniaan parempien ihmisoikeuksien perässä muuttava pastori vaikuttaa lähinnä huumorilehti Pahkasian yliampuvalta otsikolta.

Toisaalta on mahdotonta kuvitella, että homogeenisiin Pohjoismaihin soveltuva hyvinvointivaltiomalli voisi toimia Yhdysvaltojen kaltaisessa monipuolisessa liittovaltiossa. Selkeää on kuitenkin, että perinteinen ”amerikkalainen unelma” on yhä harvemman nuoren tavoitettavissa, ja yhä useampi kaipaisi muutosta maan tilanteeseen.

Haukka

”On tilaa taivahalla.
 On äärtä yllä, alla.
 Tuul’ viuhuu siivissäni mun
 ja aurinko on mun.
 Ei viha, ystävyys
 mun luokseni voi kantaa,
 ei talvi, kesä, syys
 voi mitään mulle antaa;
 mun on vain totuus ylhäinen,
 jääkylmä, ikuinen.

*Mun silmäni ei pettäneet
 ma vaikka katsoin aurinkoon,
 mun siipeni ei uupuneet
 vaik’ yli vuorten noussut oon.
 Mun kotini on avaruus,
 mun määräni on jumaluus
 Kun uuvun kerran, putoan
 ma korkealta putoan.”*

-Aaro Hellaakosken runo Haukka ko-
 koelmasta Elegiasta oodiin (1921)

Runojen avulla ihminen kantaa itsensä läpi vastoinkäymisten, suurien tunteiden ja raivokkaan nuoruuden. Tämä runo on merkinnyt minulle paljon vuosien varrella jo lukio-ikäisestä nuoresta pian valmistuvaan maisteriin. Se korottaa ihmisen suuremmaksi kuin hän on, luoden toivoa, ylpeyttä ja nostattaen itsetuntoa.

Runon avulla kukin meistä voi kokea olevansa elämänsä huipulla, nuoruutensa voimissa – saavuttamassa jotakin suurta, jotakin minkä vuoksi elää ja tulla ihmiseksi. Runossa on mielestäni tavoitettu elämän syvintä olemusta, koskettu sisimpiä.

Näihin aatoksiin,

Hyvää kesää!

Jenna Järvenpää

SatOlla olen kotona

Teksti: Sara Minkkinen

Kuvat: Tuukka Lindholm

Kirjoittauduin osakuntaan melko lailla tasan vuosi sitten. Vuoteen on mahtunut paljon hauskoja tapahtumia, ihania uusia ystäviä ja mielenkiintoisia keskusteluja.

Alkuaikoja kuvastaa hämmennys. Ehtoo? Monttu? Kuraattori? Oki? Termit eivät olleet ainoita ihmetyksen aiheita, vaan muistan, kuinka jännitin esimerkiksi Viisiin menemistä, siellä kun olisi tuntemattomia ihmisiä enkä oikein tiennyt, minkälainen toimintaetiketti siellä vallitsi. Vähitellen sanat, paikat ja ihmiset ovat tulleet tutuiksi.

Koska en ole Satakunnasta kotoisin, en joutunut ihmettelemään Helsingissä asumista samaan aikaan SatOon liittymisen kanssa. Sen sijaan alkuaikoina ihastelin ihmisten murteita. Kaikki puhuivat kovin hauskasti. Enää länsisuomalaisuus ei pistä silmiini ja korviini, vaan se on minulle normaalia. Liekö olen itse satakuntalaistunut vai liekö täällä vain otetaan kaikki niin lämpimästi vastaan, mutta olen todennut, että parasta SatOssa on se, että täällä voin olla oma itseni.

SatO on paikka, jossa ei tarvitse näyttää joltakin tai käyttäytyä jollakin tietyllä tavalla sopiakseen joukkoon. Sellaiselle paikalle on olemassa nimikin: koti. Toki Talolla on myös monen SatOlaisen konkreettinen koti, mutta mielestäni kodin tekee ennen kaikkea ihmiset. SatOlaiset eivät ole ainoastaan ystäviäni ja kämppiksiäni, he ovat perheeni.

Vaikka uusien opintojen alkaminen viime syksynä aiheutti pientä jännitystä, ei yliopistoelämä ollut minulle uutta, ja uskon siten tottuneeni helposti osakuntaelämään. Kuvani siitä, mitä opiskelijaelämä voi olla, muuttui kuitenkin merkittävästi. Uusien ehtoossa ihastelin ensimmäistä kertaa sitä, että ruuan ehti syödä hotkimatta, vierustoverien kanssa ehti jutella eivätkä laulut olleet epäkorrekteja. Kukaan ei sekoillut. Ylipäätään juhlat olivat aivan eri tavalla perinteikkäitä ja arvokkaita.

Syksyn edetessä koin yhä enemmän SatOn omia, hienoja perinteitä. Oli todella hauskaa valmistella Piispan surma Satakuntalaiseen ehtooseen ja päästä suunnittelemaan siihen Pokémon-tanssi. Näytelmästä sai todella monipuolisen ja kekseliään, kun mukana oli monien eri alojen opiskelijoita. Itse juhlaa seuraavana päivänä silliksellä oli ihanaa mässäillä ruokaa ja katsella elokuvia sohvalla rönnöttäen yhdessä rakkaiden osakuntalaisten kanssa.

”Alkuaikoja kuvastaa hämmennys. Ehtoo? Monttu? Kuraattori? Oki?”

”Yhteisöllisyys
pääsee täällä
aivan omaan
luokkaansa,
jota ulkopuo-
listen on lähes
mahdotonta
käsittää.”

Pikkujoulut olivat elämäni ensimmäinen kunnollista järjestelyä vaativa tapahtuma, josta olin vastuussa. Vaikka pelkäsin, että kaikki menee pieleen, onnistuimme hyvin ja saimme olla tyytyväisiä työhömmme.

Vuoden edetessä seurasi lisää toistaan mahtavampia tapahtumia; itsarit olivat nimestään huolimatta upea juhla ja vuosijuhlat hauskat, arvokkaat ja hienosti organisoidut. Toivon ja uskon, että tulevana osakuntavuotena – joita toivon olevan vielä paljon – koen vielä lukuisia ikimuistoisia hetkiä, tapaan mielenkiintoisia ihmisiä ja käyn silmiä avaavia keskusteluja.

SatOlla on hienoa, että esimerkiksi osakuntailloissa pääsee tekemään, kokemaan ja oppimaan sellaista, mitä ei muuten kuvittelisikaan tekevänsä, kokevansa tai oppivansa. Ihmiset ovat avoimia uusille ideoille ja innoissaan, jos joku järjestää itsensä näköisen tapahtuman.

Vaikka kaikki SatOlaiset eivät asu Talolla, on se mielestäni tärkeä osa osakuntaamme. Yhteisöllisyys pääsee täällä aivan omaan luokkaansa, jota ulkopuolisten on lähes mahdotonta käsittää. Hyvänä esimerkkinä tästä on muun muassa se, että joidenkin ystäväni mielestä kämppisteni lukumäärä lähestyy ääretöntä ja toisten mielestä tällaisia paikkoja ei ole olemassa. Itsekin jännitin ennen muuttoa, miten asuminen yhdessä kahdeksan ennestään tuntemattoman ihmisen kanssa sujuu. Onneksi tartuin tilaisuuteen. Se oli ehkä elämäni paras päätös.

Talolla asumisen parhaimpia puolia on se, että osakuntatapahtumiin voi lähteä silloin, kun ne alkavat ja periaatteessa niiden aikana on kotona koko ajan. Loistavaa on myös se, ettei kaikkea tarvitse omistaa, vaan lähes mitä vain voi lainata muilta. Ehdottomasti parasta on kuitenkin se, ettei koskaan tarvitse olla yksin, mutta halutessaan löytää kyllä omaa rauhaa.

Ensimmäiseen osakuntavuoteeni on toki mahtunut myös kärsivällisyyttä mitaavia hetkiä. Kun muutenkin univajeinen yrittää nukkua alakerran ravintolan jumputtaessa musiikkia eikä korvatulpatkaan estä basson läpipääsyä, voi leikki olla seuraavana päivänä kaukana. Viisissä taas ei aina löydy yhteisymmärrystä siitä, pidetäänkö verhot auki vai kiinni.

Koska mikään ei kuitenkaan voi olla täydellistä, voi olla onnellinen, etteivät vaikeudet ole tämän suurempia. Nämä asiat myös kasvattavat ihmisenä ja opettavat arvokkaita elämäntaitoja.

SatOn myötä olen paitsi kehittänyt henkisesti, oppinut itsestäni uusia asioita ja löytänyt uusia puolia. Yhteiset liikuntahetket ovat innostaneet minua kuntoilemaan aivan uusissa määrin. Täällä keskusteluissa pääsee usein syvemmälle kuin samoja asioita opiskelevien kanssa. Monesti oman alan ihmiset ovat kutakuinkin samaa mieltä asioista, mikä on toisinaan hieman tylsää, kun taas osakunnalla saa kuulla uusia näkemyksiä. Täällä oppii jatkuvasti uutta, kun joku tietää asioista paljon itseä enemmän. Olen hyvin onnellinen tästä rikkaudesta.

Toivon todella, että mahdollisimman moni kokee samoja asioita kuin olen itse viimeisen vuoden aikana kokenut, ja ennen kaikkea, että kaikki saavat olla täällä kotonaan. Me teemme osakunnan, olkoon se näköisemme.

Koe

Suomen kesä täysillä!

Teksti & kuvat: Milla-Maria Albanen

Niin kuin hyvin tiedetään, Suomi on kylmä maa. Sitä hallitseekin yleensä talvi. Se vie vuodesta lähes puolet ja turistit ympäri maailman tulevat tänne ihmettelemään erityisesti lumista Lappiamme: tuntureita, revontulia sekä Rovaniemellä sijaitsevaa Joulupukin pajakylää.

Tästä huolimatta Suomen tapahtumarikkainta aikaa on kesä. Eri puolilta maatamme löytyy runsaasti monipuolista tekemistä urheilusta festareihin. Tässä listattuna niistä muutamia – edustettuna on erityisesti osakuntamme tukikoh-
ta, Helsinki.

Musiikki & festarit

- 27. - 28. toukokuuta: **Maailma kylässä**
 - Poikkitaiteellinen ja ilmainen (!!!) festivaali järjestetään Rautatietorilla sekä Kaisaniemen puistossa.
- 9. - 10. kesäkuuta: **Helsinki Samba Carnaval**
 - Tapahtuma järjestetään kahtena iltajuhlana sekä suurena kulkueena 10. päivä; teemoina ovat tänä vuonna monipuolinen Suomi sekä yhdessä tekeminen.
- 9. - 10. kesäkuuta: **Sideways**
 - Tämä tuore, vasta parina vuonna järjestetty festari pidetään Teurastamolla.
- 29.6 - 1. heinäkuuta: **Provinssi**
 - Esiintyjinä mm. The Killers, Ellie Goulding sekä paluun tehnyt Ultra Bra!
- 30. kesäkuuta - 2. heinäkuuta: **Tuska Open Air Metal Festival**
 - Metallimusiikin ystäville! Täällä muun muassa Apocalyptica, HIM sekä Amorphis.
- 7. - 9. heinäkuuta: **Ruisrock**
 - Kygo, Bastille, Tove Lo sekä monia muita huippuesiintyjiä Suomen Turussa.

- 8. - 16. heinäkuuta: **Pori Jazz**

- Ihanat Jazzit kestävät nykyisin onneksi kokonaisen viikon yhden pahaisen viikonlopun sijaan! Tänä vuonna saat nähdä esiintyjinä Jamiroquain, Grace Jonesin, Herbie Hancockin ja monia, monia muita.

- 14. - 16. heinäkuuta: **Ilosaarirock**

- Esiintyjinä muun muassa Imagine Dragons, Mew, MØ sekä Snakehips! Kyllä näiden takia kannattaa Suomen kaukoitään lähteä.

- 4. - 5. elokuuta: **Weekend Festival**

- Alok, The Chainsmokers, Clean Bandit...

- 11. - 13. elokuuta: **Flow Festival**

- Aina ei tarvitse lähteä Suvilahtea kauemmas päästäkseen festareille. Flowssa nähtävissä mm. Lana Del Rey, ALMA sekä The Xx.

- 25. - 26. elokuuta: **We Love the 90's**

- Lapsuuden ja teini-iän muistelua meille viime vuosisadan loppupuolella syntyneille!

Urheilu

- 20. - 21. toukokuuta: **Naisten Kymppi 2017**

- 27. - 28. toukokuuta: **Kaupunkilainen pyöräilytapahtuma MyBike**

- 12. elokuuta: **Helsinki City Marathon**

- 31. elokuuta - 6. syyskuuta: **FIBA EuroBasket 2017**

Muita tapahtumia

- 12. - 21. toukokuuta: **Kallio kukkii**
- 27. toukokuuta: **Siivouspäivä**
- Helsinki muuttuu Siivouspäivisin valtavaksi pihakirppikseksi. Toivottavasti luvassa on hienoa säätä!
- 11. - 12. kesäkuuta: **Helsinki-päivä**
- Pääkaupunkimme syntymäpäivää vietetään tällä kertaa Suomen satavuotisjuhlan kunniaksi kahtena päivänä.
- 8. - 11. kesäkuuta, 15.18. kesäkuuta sekä 10. - 13. elokuuta: **Finnish Sauna Festival 2017**
- 23. kesäkuuta: **Seurasaaren juhannusvalkeat**
- Pistä tämä korvan taakse, mikäli vietät juhannuksen pääkaupunkiseudulla mutta janoat kokon loimua ja tansseja.
- 26. kesäkuuta - 1. heinäkuuta: **Helsinki Pride**
- 26. - 29. heinäkuuta: **Suuret Oluet - Pienet Panimot**
- 24. elokuuta: **Taiteiden yö**
- 26. elokuuta: **Siivouspäivä II**

Luonnon helmassa

Lukuisten tapahtumien lisäksi kesäisestä Suomesta löytyy runsaasti muutakin tekemistä. Tuhansien järvien ja metsien maassamme nimittäin riittää **luontoa** - ja mikä parasta, siitä nauttiminen on ilmaista!

Patikoinnista nauttiville kansallispuistot ovat otollisia paikkoja. Niitä Suomesta löytyy kaikkiaan 39. Lähimpiin - Sipoonkorpeen ja Nuuksioon - ei ole pitkä matka, joten niihin pääset Helsingistä vain päiväreissullekin. Satakunnastakin löytyy peräti kolme puistoa: Selkämeri, Puurijärvi-Isosuo sekä Kauhaneva-Pohjankangas.

Halajaako mielesi rannalle, mutta aikataulu tai budjetti eivät reissua Etelä-Eurooppaan salli? Porin ylpeyden, eli iki-ihanan Yyterin lisäksi rajojemme sisältä löytyy muitakin varteenotettavia hiekkarantoja. Niistä mainittakoon Hietsun ja Aurinkolahden (Helsinki) sekä Pyynikin (Tampere) ja Bellevuen (Hanko) rannat.

Opastettuja retkiä mm:

- 6. elokuuta **Nuuksion vaellus**
- 29. elokuuta **Retki Espoon keskuspuistoon**

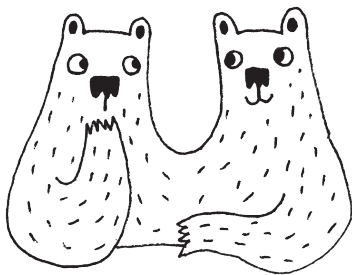
Osakunnan kesä

Satolla meno hieman rauhoittuu kesäkuukausien ajaksi, mutta ei suinkaan lopu. Vaikka Viisissä ei hengailijoihin niin sankoin joukoin törmääkään, kokoontuvat osakuntalaiset yhteen ainakin Sipin mökille juhannukseksi sekä kesäretkelle johonkin Satakunnan kunnista.

Lisäksi talolla on toisinaan järjestetty satunnaisia kesäsitsejä tai muita bileitä. Pysy siis kuulolla!

Satolaisia kesäretkellään Pomarkussa vuonna 2011.
Kuva osakunnan galleriasta.

Kaksoset

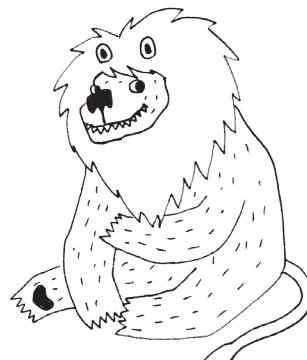
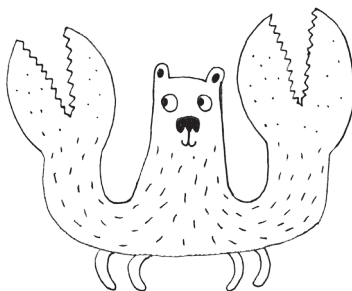
Tutustut uusiin ihmisiin ja käyt heidän kanssaan mielenkiintoisia keskusteluja läpi yöttömien öiden. Osa näistä tuttavuuksista jää kesään, mutta jonkun kanssa välit syvenevät niin, että hän seuraa sinua syksyynkin.

Jäätelömakusi: Sateenkaari

Rapu

Mökkeily kavereiden tai oman rakkaan kanssa ovat sinun mieleesi, samoin kuin yöinnit kesäisessä aamuhämärässä. Juhannuksena kokeilet taikoja; haluat testata, voisiko tuleva puolisesi todella kurkata kaivosta. Ei siis muuta kuin niitylle kukkia poimimaan!

Jäätelömakusi: Minttusuklaa

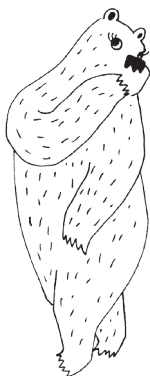

Leijona

Rakastat festareita ja käyt niissä tänäkin vuonna. Pulmanasi on valita, mitkä niistä valitset ja mitkä jätät väliin – jotkut kun järjestetään yhtä aikaa eri puolilla Suomea. Tästä huolimatta nautit musaelämyksistäsi täysin rinnoin.

Jäätelömakusi: Mango-meloni

K e s ä l o m a

Neitsyt

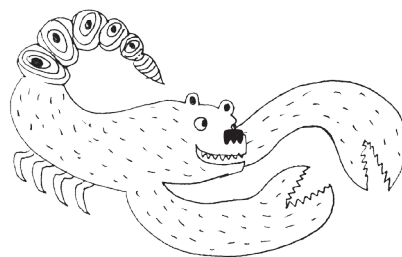
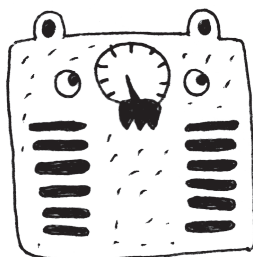
Saatat olla töiden vuoksi kesän jumissa pääkaupunkiseudulla, mutta kuka sanoo, ettei täälläkin voisi seikkailla? Käy tutustumassa Suomenlinnan lisäksi muihinkin Helsingin kauniisiin saariin, kuten Lonnaan ja Vallisaareen.

Jäätelömakusi: Nougat

Vaaka

Käyt mitä todennäköisimmin Linnanmäellä, rakastathan naurua ja hattaraa. Myös muut pääkaupunkimme puistot ovat lähellä sydäntäsi, ja sinut löytääkin tänä kesänä istumasta kavereidesi kanssa Kaivarissa tai Hesperiaa lukuisilla piknikeillä.

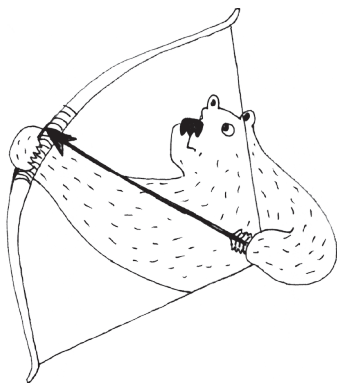
Jäätelömakusi: Lime-mascarpone

Skorpion

Mikäli kesästä tulisikin sateinen, se ei sinua pysäytä, sillä rakastat intohimoisia ukkosmyrskyjä. Viihdyt kuitenkin vielä paremmin ulkona aurinkoisella säällä ja pyöräilet paikasta toiseen – sitä kun saa tehdä Suomessa niin pienen osan vuodesta. Kokeile myös Helsingin puistojoogia!

Jäätelömakusi: Suklaa

Jousimies

Seikkailunhaluisena luonteena voisit katsastaa tänä kesänä paikat, joissa et ole vielä ehtinyt käydä. Etenkin kaikenlainen toiminnantäyteinen tekeminen on sinun makuusi. Miten olisi telttailu Nuuksiossa tai koskenlasku Lapissa?

Jäätelömakusi: Lakritsi

Kauris

Vietät suurimman osan ajastasi kesätoissa, ja paahdat hommia ahkerasti. Anna kuitenkin itsellesi lupa myös huilahtaa välillä. Muista, että lekottelu laiturilla hyvän seuran ja juoman kanssa on kesällä vähintään yhtä välttämätöntä kuin rahan tienaaaminen.

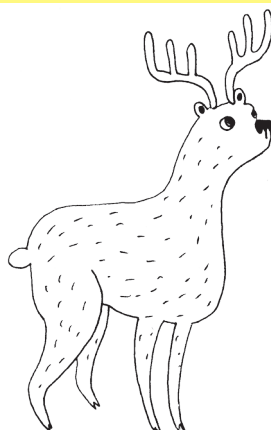
Jäätelömakusi: Kuningatar

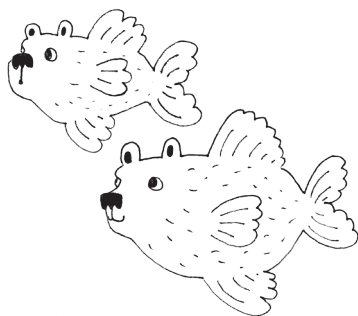
Vesimies

Saatat innostua tekemään vapaaehtoistyötä tai kiertelemään kirpputoreja. Kesä kun on, moni kirppis toimii onneksi ulkona raittiissa ilmassa pölyisten sisätilojen sijaan. Toivotaan vain, että säät suosivat kirppisreissujasi tänä vuonna mahdollisimman paljon.

Jäätelömakusi: Banaani-kinuski

s k o o p p i

Kalat

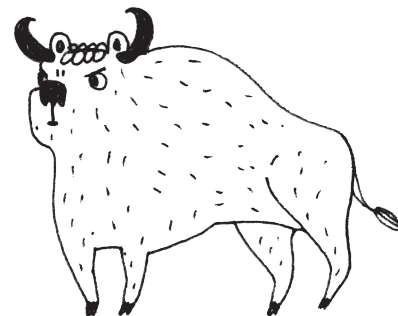
Rakastat uimista (koska, no, olet kalat), ja harrastatkin sitä kesällä mielelläsi. Alkukesästä luonnonvedet ovat vielä viileitä, mutta onneksi on maauimalat. Mikäli Stadikka ja Kumpula tuntuvat jo liian nähdyiltä, kokeile Tapiolan tuliterää uimalaa. Muista aurinkorasva!

Jäätelömakusi: Päärynä

Oinas

Opettelet tänä kesänä uuden taidon. Olipa se sitten vislaus, kitaransoitto tai kutominen, tulet huomaamaan, että siitä on sinulle sekä hyötyä että hupia.

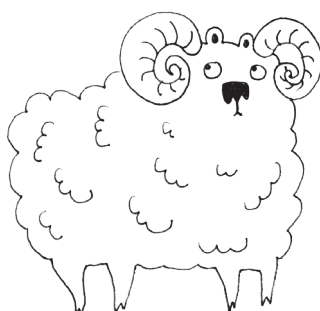
Jäätelömakusi: Appelsiini

Härkä

Matkustelua tiedossa! Reissu saattaa käsittää joko ulkomaanmatkan (todennäköisimmin kaupunkiloman) tai sitten mökkeilyä koti-Suomessa. Jos sinulla on oikein kunnolla aikaa ja energiaa, teet molemmat.

Jäätelömakusi: Mansikka

Satakuntalaisen Osakunnan jäsenten
lohkaisuja jo vuodesta 1654.

“Tää on mun artisokkamekko.”
“Ja jatkoilla se voi olla arti-sokka-irti-
mekko!”

- Riikka P. ja Hanna H. keskustelevalta varjovujuilla

“Musta on hyvä, että ihmisiä on myös
Kankaanpäässä ja että ne tykkää olla
siellä.”

- Jannimaija T. puhuttaessa maakuntapäätöksiäisestä

”Hui. Meinas käydä vakava
liikenneonnettomuus.”

- Ville-Matti H. melkein törmättyään tolppaan
matkalla aamujäätelölle

”Eihän täällä oo ees kylmä! Sinäki saatana
siellä paistat suoraan mun silmiin!”

- Tuntemattomaksi jääneen vuvjuvieraan tokaisu
kaikkien muiden ihastellessa auringonnousua
aamujäätelöllä

“Ei Santtu oo vanha - Santtu on kypsä!”

- Oleg G. keskustellessa iästä Festival på Botenilla

”No, ei tätä ENÄÄ näin paljon pitäny
olla!”

- Milla-Maria A. läikyttäessään olutta haalareilleen
vappuaattona

”Olen eläinlääkäri, tiedän mikä on oikea
ja vasen!”

- Santtu

“Šä tulit sitten sitä takakautta myös.”

- Antti Teron tullessa Tallinnan linja-autoaseman
vessasta 2.5.

”Isiskin syö varmaan muronsa noin.”

- Tero kommentoi Riikan aamupalatottumuksia

“Mulla oli juoru - mutta
se kuoli”

*Mukavaa kesää,
Satolaiset!*

